

ΜΗΧΑΝΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ: Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ: ἀπὸς ἡ δις, λ. 40, τρίς ἑως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Σήμερον πωλεῖται

εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ διανέμεται εἰς τοὺς συνδρομητὰς τὸ Ε' φυλλάδιον τοῦ

ΚΥΡΙΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ Κ. ΡΑΛΛΗ

δὲν εἶνε γεγονός ὅπερ δύναται νὰ παρέλθῃ ἀπαρτήρητον. Ὁ κ. Ράλλης δὲν ἦτο τυχαῖον μέλος τῆς κυβερνήσεως, ἀλλ' οὔτε τοῦ κόμματος τοῦ κ. Τρικούπη. Ἡ ὑπαρχηγία ἐν τῷ κόμματι αὐτῷ ἠμφισβητεῖτο πάντοτε μετὰ τοῦ κ. Λομβάρδου καὶ τοῦ κ. Ράλλη. Ὁ πρῶτος εἶχεν ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὴν ἡλικίαν, τὸ πολιτικὸν παρελθόν του, τοὺς Ἑπτανήσιους βουλευτὰς, τὸν χεῖμαρρον τῆς εὐγλωττίας του καὶ τὴν σύγχρονον σχεδὸν μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἀποσκήρτησιν ἀπὸ τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, ἀφοῦ τελευταῖον συνυπουργευσαν εἰς τὸ μέγα τότε ὀνομασθέν ὑπουργεῖον τοῦ 1867. Ἐν τῇ ἐξελίξει ὅμως τῶν κομματικῶν σχέσεων ἡ δύναμις τοῦ κ. Λομβάρδου ἐν τῷ πέμπτῳ κόμματι ἠλαττοῦτο, ἡ δύναμις τοῦ Ράλλη ἀπεναντίας νύξανε· ἡ εὐγλωττία τοῦ ἐκ Ζακύνθου βουλευτοῦ ἐθεωρεῖτο τῆς παλαιᾶς σχολῆς· εἰς τὰ ζητήματα τὰ πραγματικὰ δὲν ἐλάμβανε μέρος· οἱ Ἑπτανήσιοι βουλευταὶ προσεκολληθήσαν μᾶλλον εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως· αὐτὸς δὲ ἔμενε μὲ τοὺς συνεπαρχιώτας αὐτοῦ· ἀλλὰ ὁ Ράλλης ἦτο βουλευτὴς τῆς πρωτεύουσας καὶ βουλευτὴς τοσαύτην κτησάμενος ἐπιρροὴν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀττικῆς, ὥστε ἐν ταῖς τελευταῖαις ἐκλογαῖς αὐτὸς ἀνεδείχθη ὁ ἀρχηγὸς τοῦ συνδυασμοῦ. Ἡ αὕτη δύναμις δὲν ἦτο μόνον δύναμις ἐπιρροῆς κτηθείσης διὰ πραγματικῶν ἐκδουλεύσεων πρὸς ὁμάδας ἐκλογέων. Ἦτο συνάμα καὶ δύναμις χαρακτῆρος, δύναμις ψυχῆς καὶ νεότητος· δύναμις ἀκόμη συνωτικὴ καὶ συμπληκτικὴ κόμματος, δύναμις προσέτι χαλιναγωγήσεως τῶν ἐν τῷ κόμματι εἰσερπυσάντων στοιχείων παραλύσεως καὶ διαφθορᾶς. Ὁ κ. Ράλλης ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τοῦ χαρακτῆρος βεβαίως ὑπερέβαινε καὶ τὸν κ. πρωθυπουργὸν αὐτόν, ἀναγκασθέντα χάριν τῆς ἐξουσίας καὶ τῆς ἐξαπλώσεως τοῦ κόμματος νὰ ἀλλαξοπιστήσῃ, καὶ ἀπὸ φοβεροῦ διώκτου εἰκονοκλάστου τῆς Συνταλλαγῆς νὰ ἀποβῇ ὁ θερμότερος εἰκονολάτρης, ὑψώσας αὐτὴν εἰς Παναγίαν *Εὐαγγελίστριαν*.

Ἐν τοῖς ὑπουργικαῖς συμβουλίαις αὐτὸς ἐξήσκει τὴν μείζονα ἐλευθεροστομίαν, ἐλγέχων, συνέχων, συζητῶν καὶ ὀνομάζων ὅλα τὰ πράγματα διὰ τοῦ ἀληθινοῦ αὐτῶν ὀνοματος.

Πολλάκις, ὅτι δὲν ἤθελε νὰ πῇ ὁ πρωθυπουργὸς, τὸ ἔλεγεν ὁ Ράλλης, καὶ ὁ κ. πρεσβυτὸς τῆς Κυβερνήσεως δὲν δυσχεραστεῖτο διόλου. Ἐκυριάρχει πάντοτε ἡ πεποίθησις ὅτι ὁ κ. Ράλλης ἦτο ὁ εἰλικρινέστερος αὐτοῦ φίλος καὶ ἡ ζωηρότης καὶ ἡ ἐξαψὶς καὶ ἡ περὶ τὸ λέγειν ἐλευθερία ὠφέλουν μᾶλλον ἢ ἐβλαπτον. Ὁ κ. Ράλλης βεβαίως δὲν εἶνε ὁ τύπος τοῦ πολιτευομένου κατ' ἀρχὰς μόνον καὶ ἰδέας· ἀλλὰ ὡς βουλευτὴς ὁ κ. Ράλλης ἐσυνείθισε νὰ αὐξάνῃ τὸ κόμμα του μᾶλλον διὰ προσωπικῶν θυσιῶν καὶ ὑπηρεσιῶν ἢ διὰ προσφορῶν ἐκ τοῦ δημοτικοῦ ταμεῖου καὶ τῶν δημοσιῶν ὠφελειῶν. Ἡ καλὴ αὐτῇ ἐξίς τὸν διέκρινεν ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ὡς μᾶλλον τῶν ἄλλων συναδέλφων του φειδόμενον τῶν δημοσιῶν ἀγαθῶν καὶ μετ' αὐστηρότητος ἐπικρίνοντα πᾶσαν τυχόν σοβαρὰν παρεκτροπὴν ἀπὸ τοῦ κανόνος τούτου.

Ἀφ' ἑτέρου ὅμως τὸ ὑπουργεῖον ἐκυλίετο ἐπὶ κατωφερεῖς ἕως κλίσεως πρὸς ἐκείνην, ἣν ἠκολούθουν ἄλλαι κυβερνήσεις καὶ τὰς ὁποίας τὸ σύστημα τοῦ κ. Τρικούπη κατηγόρει καὶ ἐστιγματίζεν ὡς διεφθαρμένας. Ἡ κομματικὴ διοίκησις, ἡ πατριαστικὴ, ἡ ἀσπλαγχνος, ἡ ἐπιζημία, ἡ μηδαμῶς ἐπωφελὴς, ἡ ἀναξιοπρεπής, ἡ ἐμπαθὴς, ἡ ἀκοσμος ἐξηπλοῦτο πανταχοῦ καὶ ἐν ἐκείναις ἀκόμη ταῖς ἐπαρχίαις ὅπου Νομάρχαι εἶχον διορισθῇ ἄνθρωποι ἀποκτήσαντες φήμην λευκῶν περιστέρων καὶ ἀπτέρων ἀγγέλων, ὡς ὁ Ἅγις τῶν Καλαμῶν.

Ὁ κ. Ράλλης εἶχε περὶ τοῦ ὑπουργείου του τὴν μόνην ἀληθῆ ἰδέαν ἣν ὥφειλε νὰ ἔχῃ.

Ἡ δικαιοσύνη, ἐνόμιζεν, ὅτι δέον νὰ προίσταται κυρίαρχος καὶ ἀδυσώπητος ὑπεράνω πάσης χονδροειδοῦς παρεμβάσεως τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν. Διότι ἅμα ἀφαιρέσας τὴν γενικὴν πολιτικὴν πάσης κυβερνήσεως, ἅμα δὲ λάβῃς ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ καθημεριναὶ κοινωνικαὶ ἀνάγκαι εἶνε ἀντικειμενικῶς μᾶλλον δημοτικῆς προνοίας, τότε βεβαίως ὁ πρωτίστος σκοπὸς πάσης κυβερνήσεως εἶνε ἡ ἀπονομή τῆς δικαιοσύνης. Καὶ ὅμως πῶς νὰ ἀπονεμηθῇ δικαιοσύνη ἐν μέσῳ τῆς αὐθαρεσίας τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν; Αἱ ἐκθέσεις αὖς ὁ κ. Ράλλης ἐλάμβανε παρὰ τῶν ὑρισταμένων αὐτῷ ἀρχῶν ἢ δύναντο νὰ ἀνατριχιάσουν πάντα δῆποτε, πολλῶ δὲ μάλ-